

ὁ ἵππος ἠγέρθη ἐντελῶς ὑγιής. Χωρὶς τοῦ Χλωρο-φορμίου πιθανὸν εἶναι ὅτι ἤθελεν ἀποθάνει ἀπὸ τὸν πόνον.

Ἄλλη τέλος σπουδαιότατη αὐτοῦ ἐνέργεια ἀπεδείχθη ἐπὶ τῶν φρενοβλαβῶν. Μανιακοὶ ἀναπνεύσαντες αὐτὸ, ἀρ' οὐ ἀνέκυπτον ἀπὸ τὴν στιγμιαίαν ἀναισθησίαν, ἠσθάνοντο ἑαυτοὺς ἡσυχότερους καὶ ὅλα τὰ συμ-

πτώματα τῆς παραρροπῆς των ἐλαττωθέντα, ὥστε οἱ ἰατροὶ ἐλπίζουσι διὰ τοῦ θείου τούτου δώρου ὁ χρεωστεῖται εἰς τὴν Σίμφωνα καὶ Δυμάν, νὰ θεραπεύσωσι τὰ δύο μέγιστα τῆς ἀνθρωπότητος δεινὰ, τοὺς πόνους τοῦ σώματος, καὶ τὴν συντάραξιν τοῦ λογικοῦ.

Ἐνδύματα τοῦ τελευταίου στυμοῦ τῶν Παρισίων.